T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

ESAS NO : 2019 / 248
KARAR NO : 2019 / 734
KARAR TR : 25.11.2019

ÖZET : Davalı kurum tarafından, davacının 4915 sayılı Kara Avcılığı Kanununa muhalefet teşkil eden eylemi sebebiyle 01/02/2017 tarih, 27660 sayı ile tesis edilen 5.600,00-TL tutarındaki av tazminatı işleminin iptaline karar verilmesi istemi ile açılan davanın, İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerekiği hk.

-
-

K A R A R

Davacı : M.R.T.
Davalı : Orman ve Su İşleri Bakanlığı(2. Bölge Müdürlüğü Balıkesir Şube Müdürlüğü)
Vekili : Av. D.S.A.

O L A Y : Orman ve Su İşleri Bakanlığı 2.Bölge Müdürlüğü- Balıkesir Şube Müdürlüğünün 30.1.2017 gün ve 2017/885 sayılı İdari Yaptırım Kararı Tutanağı ile, Alaçam Devlet Avlağında 4.11.2016 günü, M.Y., A.A., H.H. ve davacı M.R.T.'nun, avlanma için kota almadan toplamda 14 adet çulluk avladıklarının tespit edildiğinden bahisle, 4915 sayılı Kara Avcılığı Kanunu'nun 12. maddesinin ihlal edildiği belirtilerek, 4915 sayılı Kanun'un 23. maddesi uyarınca davacı adına 350,00 TL idari para cezası kesilmiş; aynı kurum tarafından düzenlenen 30.1.2017 tarihli Tazminat Raporu ile de; 30.1.2017 tarih ve 2017/883, 2017/886, 2017/887, 2017/885 sayılı İdari Yaptırım Kararı Tutanağı gereğince idare zararının 5.600,00 TL olarak belirlendiği ve kabahatlilerden tazmin edilmesi gerektiği belirtilmiş; tazminatın 30 gün içinde ödenmesi gerektiği, aynı Kurumun 1.2.2017 gün ve 96666750-858-27660 sayılı yazısı ile davacıya bildirilmiştir.

Davacı idari para cezası olarak nitelendirdiği toplam 5.950,00 TL'nin kaldırılarak iptali istemiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

DURSUNBEY SULH CEZA HAKİMLİĞİ: 28.3.2017 gün ve D. İş. No:2017/57 sayı ile, "(…)Uyuşmazlık Mahkemesinin 2016/365 Esas 2016/406 Karar sayılı ilamında belirtildiği üzere ve tüm dosya kapsamı nazara alınarak, itiraza konu idarenin verdiği kararın salt idari para cezası olmadığı, kişiler tarafından avlanma faaliyeti kapsamında hukuka aykırı davranılması nedeniyle ortaya çıkan doğal zararın giderilmesi niteliğinde bir tazminat da olduğu, bu itibarla 5326 Sayılı Kabahatler Kanununun kapsamına girmediği, idari tazminatın idarece tesis edilen bir idari işlem olduğu, 5326 Sayılı Kabahatler Kanununun 27.maddesinin son fikrasında 'İdarî yaptırım kararının verildiği işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak İdarî yargının görev alanına giren kararların da verilmiş olması halinde; İdarî yaptırım kararına ilişkin hukuka aykırılık iddiaları bu işlemin iptali talebiyle birlikte İdarî yargı merciinde görülür.' dendiği bu nedenle itiraz edenin talebinin idari para cezası ve idari tazminat kararına itiraza ilişkin olduğu, iptali istenen tasarrufun idari tasarruf ve karar olduğu bu yönü ile idare mahkemesinin karar vermesi gerekirken idari para cezası ve idari tazminat kararının iptaline ilişkin itirazı idari para cezası olarak değerlendirmesinin usul ve yasaya aykırı olduğu, iptali istenen hususlarda Hakimliğimizin görevli bulunmadığı bu sebeple Hakimliğimizin yargı yolu sebebiyle görevsizliğine karar verilerek aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM:

1-Hakimliğimizin yargı yolu sebebiyle GÖREVSİZLİĞİNE ve görevli Mahkemenin İdare Mahkemeleri olduğuna,(…)" karar vermiş; bu karar itiraz edilmeden kesinleşmiştir.

Davacı, bu kez aynı istemle idari yargı yerinde dava açmıştır.

Balıkesir İdare Mahkemesi: 10.5.2018 gün ve E:2017/1861, K:2018/867 sayı ile, "(…)Dava dilekçesi ve eklerinin incelenmesinden; davacı tarafından Orman ve Su İşleri Bakanlığınca tesis edilmiş olan 2 adet idari para cezası işleminin aynı dilekçe ile dava konusu edildiği anlaşılmaktadır.

Bu durumda, aralarında maddi veya hukuki yönden bağlılık ya da sebep-sonuç ilişkisi bulunmayan idari para cezası işlemlerinin ayrı ayrı olmak üzere iki ayrı dava açılması gerekirken aynı dilekçe ile dava açıldığı görüldüğünden, bu haliyle dava dilekçesinin yukarıda anılan Kanun'un 5. maddesine uygun olarak düzenlenmediği sonucuna varılmıştır

Açıklanan nedenlerle 2577 Sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 5. maddesine uygun bulunmayan dava dilekçesinin aynı Kanun'un 15.maddesinin 1/d bendi uyarınca bu kararın bildirim tarihinden itibaren 30 (otuz) gün içinde belirtilen noksanlar tamamlanarak her bir işleme karşı ayrı ayrı olarak (toplam iki farklı dava dilekçesiyle) yeniden dava açılmakla serbest olmak üzere REDDİNE,(…)" karar vermiştir.

Davacı dilekçesini yenileyerek; Orman ve Su İşleri Bakanlığı, II. Bölge Müdürlüğü, Balıkesir Şube Müdürlüğünce 4915 sayılı Kara Avcılığı Kanunu'na muhalefet teşkil eden eylemi sebebiyle 01/02/2017 tarih, 27660 sayılı işlemle hakkında tesis edilen 5.600,00-TL tutarındaki av tazminatı işleminin iptali istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

BALIKESİR 1.İDARE MAHKEMESİ: 6.3.2019 gün ve E:2018/952 sayı ile, "(…)5326 sayılı Kabahatler

Kanununun 6.12.2006 gün ve 5560 sayılı Yasanın 31'inci maddesiyle değişik 3'üncü maddesinde ise, "Bu Kanunun; a) İdarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde, b) Diğer genel hükümleri, İdarî para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında, uygulanır"; 27'nci maddesinin 1 inci fıkrasında ise "idari para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararına karşı, kararın tebliği veya tefhimi tarihinden itibaren en geç onbeş gün içinde, sulh ceza mahkemesine başvurulabilir. Bu süre içinde başvurunun yapılmamış olması halinde idari yaptırım kararı kesinleşir." düzenlemeleri yer almıştır.

Yukarıda yer verilen düzenlemelerden; Kabahatler Kanununun, idari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı; diğer Kanunlarda görevli mahkemenin gösterilmesi durumunda ise uygulanmayacağı anlaşılmaktadır.

Dava dosyasının incelenmesinden; davacı tarafından ilk olarak Dursunbey Sulh Ceza Hakimliği 2017/57 sayılı D.İş olarak dava açıldığı, bu davada anılan Mahkemenin 28/03/2017 tarihli kararıyla yargı yolunun caiz olmaması idari yargının görevli olması nedeniyle davanın görev nedeniyle reddine karar verildiği anlaşılmaktadır.

Öte yandan benzer nitelikteki Uyuşmazlık Mahkemesinin 04/07/2010 tarih, 2010/46 E., 2010/154 K. sayılı bir kararında, "...İncelenen uyuşmazlıkta, öngörülen idari para cezasının 5326 sayılı Kanun'un 16. maddesinde belirtilen idari yaptırım türlerinden biri olduğu, 4915 sayılı Kara Avcılığı Kanunu'nda idari para cezasına itiraz konusunda görevli mahkemenin gösterilmediği anlaşılmıştır. Bu durumda Kabahatler Kanunu'nun 5560 sayılı Kanun'la değişik 3. Maddesinde belirtildiği üzere, idari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarla aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı nedeniyle, görevli mahkemenin belirlenmesinde 5326 sayılı Yasa hükümleri dikkate alınacağından, idari para cezasına karşı açılan davanın görüm ve çözümünde, anılan Kanunun 27. maddesinin (1) numaralı bendi uyarınca adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır." gerekçesiyle adli yargının görevli olduğu yönünde karar vermiştir.

Kabahatler Kanununun 3'üncü maddesi uyarınca, idari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanmasının gerekmesi ve görevli mahkemenin belirlenmesinde 5326 sayılı Kanun hükümleri dikkate alınacağından, 4915 sayılı Kara Avcılığı Kanunu'na muhalefet edildiğinden bahisle 5.600,00-TL para cezası ile tecziye edilmesine karşı açılan bu davanın görüm ve çözümünde adli yargının (Sulh Ceza Mahkemesi) görevine girdiği anlaşılmaktadır.

Açıklanan nedenlerle davanın adli yargının görev alanına girdiği sonucuna varıldığından, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve işleyişi Hakkında Kanunun 15. maddesi uyarınca görevli yargı merciinin belirlenmesi için dosyanın Dursunbey Sulh Ceza Hakimliği 2017/57 sayılı D.İş sayılı dosyası da Celp edilmek suretiyle Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine, dosya incelemesinin Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilinceye kadar ertelenmesine…" karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:

Uyuşmazlık Mahkemesi'nin, Hicabi DURSUN'un Başkanlığında, Üyeler: Şükrü BOZER, Mehmet AKSU, Birol SONER, Aydemir TUNÇ, Nurdane TOPUZ ve Ahmet ARSLAN'ın katılımlarıyla yapılan 25.11.2019 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; İdare Mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, Yasa'nın 14. maddesine göre olumsuz görev uyuşmazlığı bulunduğunun ileri sürülebilmesi için davanın "tarafları, konusu ve sebebinin aynı" olması koşulunun öngörülmüş bulunması karşısında, adli ve idari yargı yerleri arasında her iki yargı yerinde ortak talep olan "davacının Orman ve Su İşleri Bakanlığı, II. Bölge Müdürlüğü, Balıkesir Şube Müdürlüğünce 4915 sayılı Kara Avcılığı Kanunu'na muhalefet teşkil eden eylemi sebebiyle 01/02/2017 tarih, 27660 sayılı işlemle hakkında tesis edilen 5.600,00-TL tutarındaki av tazminatı işleminin iptali" istemi yönünden görev uyuşmazlığının doğduğu; idari yargı dosyasının onaylı örneğinin Mahkemece, ekinde adli yargı dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hâkim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davalı kurum tarafından, davacının 4915 sayılı Kara Avcılığı Kanununa muhalefet teşkil eden eylemi sebebiyle 01/02/2017 tarih, 27660 sayılı işlemle hakkında tesis edilen 5.600,00-TL tutarındaki av tazminatı işleminin iptaline karar verilmesi istemine ilişkindir.

4915 sayılı Kara Avcılığı Kanunu'nun 'Amaç ve kapsam' başlıklı 1. maddesinde; "Bu Kanunun amacı; sürdürülebilir av ve yaban hayatı yönetimi için av ve yaban hayvanlarının doğal yaşam ortamları ile birlikte korunmalarını, geliştirilmelerini, avlanmalarının kontrol altına alınmasını, avcılığın düzenlenmesini, av kaynaklarının millî ekonomi açısından faydalı olacak şekilde değerlendirilmesini ve ilgili kamu ve özel hukuk tüzel kişileri ile işbirliğini sağlamaktır.

(Değişik ikinci fıkra: 23/1/2008 – 5728/505 md.) Bu Kanun av ve yaban hayvanlarını ve yaşama ortamlarını, bunların korunmasını ve geliştirilmesini, av ve yaban hayatı yönetimini, avlakların kurulması, işletilmesi ve işlettirilmesini, avcılığın, av turizminin, yaban hayvanlarının üretiminin, ticaretinin düzenlenmesini, toplumun bilinçlendirilmesini, avcıların eğitimini, av ve yaban hayatına ilişkin suç ve kabahatler ile bunların takibi ve cezalarını kapsar." denilmek sureti ile kanunun, av ve yaban hayvanlarının ve yaşama ortamlarının korunması da dahil av ve yaban hayvanları ile ilgili konuları düzenlenmesi amacı ile çıkarıldığı ortaya konulmuştur.

Aynı Kanunun 'Av ve yaban hayvanlarının korunması ve koruma alanları' başlıklı 4. maddesinde; " Yaban hayvanı türleri içinde yer alan ve Bakanlıkça belirlenen av hayvanlarından, korunması gerekenler Merkez Av Komisyonunca, av hayvanlarının dışında kalan yaban hayvanları ile diğer türler gerektiğinde ilgili kuruluşların uygun

görüşleri alınarak Bakanlıkça koruma altına alınır. Bu karar Resmî Gazetede yayımlanır. Koruma altına alınan yaban hayvanları avlanamaz. Yaban hayvanları üreme, tüy değiştirme ve göç dönemlerinde rahatsız edilemez, yavru ve yumurtaları toplanamaz, yuvaları dağıtılamaz ve memeliler kış uykusunda rahatsız edilemez. Lüzumu halinde bu yaban hayvanlarının kendilerinden, yavru ve yumurtalarından, korundukları süre içinde faydalanma ve zararlı olanları ile mücadele ve men edilen avlanma usulleri ile geçici olarak avlanma esasları Bakanlıkça tespit edilir.

Koruma altında olmayan yaban hayvanlarının avlanmanın yasaklandığı gün ve sürelerde; tarım alanları ile besi ve yaban hayvanlarına zarar verecek sayıda çoğalmaları veya bulaşıcı hastalık taşıdıklarının tespiti durumunda, söz konusu alanlarda konu mahallî tarım ve köyişleri ile orman teşkilâtı görevlilerince incelenerek hazırlanacak ortak rapor doğrultusunda belli sayıda yaban hayvanının belirlenecek esas ve usullerle avlattırılmasına Genel Müdürlükçe izin verilebilir.

Taraf olunan uluslararası sözleşmeler gereğince el konulan veya doğal afetler, çevre sorunları, yaralanma ve sahipsiz kalma gibi nedenlerle bakıma veya tedaviye muhtaç olan av ve yaban hayvanlarının, tekrar doğal yaşama ortamlarına bırakılıncaya veya yabancı türlerin orijin ülkesine gönderilinceye kadar bakım, tedavi ve rehabilitasyonlarının yapılacağı kurtarma merkezleri kurulur. Bu yerlerin kurulması ve işletilmesine ilişkin esaslar Bakanlıkça hazırlanacak yönetmelikle düzenlenir.

Av ve yaban hayvanlarının beslenmesine, barınmasına, üremesine ve korunmasına imkân veren doğal yaşama ortamları zehirlenemez, sulak alanlar kirletilemez, kurutulamaz ve bunların doğal yapıları değiştirilemez.

Yaban hayatı koruma ve geliştirme sahalarında yaban hayatı tahrip edilemez, ekosistem bozulamaz, yaban hayatı koruma ve geliştirme sahaları ile üretme istasyonları dışında da olsa bu sahalara olumsuz etki yapacak tesislere izin verilemez, varsa mevcut tesislerin atıkları arıtılmadan bırakılamaz, onaylanmış plânlarda belirtilen yapı ve tesisler dışında hiçbir yapı ve tesis kurulamaz, irtifak hakkı tesis edilemez. Bu sahalarda Bakanlıkça gerektiğinde ilave yasaklamalar getirilebilir. Bakanlığın uygun görüşü alınmadan diğer kamu kurum ve kuruluşlarınca yasaklama getirilemez.

Yaban hayatı koruma ve geliştirme sahalarındaki kamuya ait açıklıkların ve mevcut olan ağaçların, bitki örtüsünün yanması, her ne sebeple olursa olsun kesilmesi, sökülmesi, boğulması, budanması sonucunda oluşacak açıklıklar ve arazinin düzeltilmesi suretiyle elde edilecek sahalar işgal edilemez, kullanılamaz, bu yerlere her türlü yapı ve tesis yapılamaz, bu yapı ve tesisler tapuya tescil edilemez. Bu gibi yapı ve tesislere hiçbir kayıt ve şart aranmadan doğrudan doğruya Bakanlıkça el konulur. Bu sahalarda yaban hayatının tahrip olmasına, ekosistemin bozulmasına neden olan olumsuz müdahalelerden dolayı Bakanlıkça yapılacak iyileştirme çalışmalarına ait giderler sebebiyet verenlerden ayrıca tazmin edilir.

(Değişik: 26/2/2014-6527/11 md.) Yaban hayatı koruma ve geliştirme sahalarında mülki alanı bulunan köy tüzel kişiliği, belde belediyeleri, büyükşehir belediyesi bulunan illerdeki ilçe belediyeleri ile koruma hizmeti için iş birliği yapılabilir. Koruma hizmetinin alınmasına ilişkin esas ve usuller Bakanlıkça belirlenir.

Yaban hayatı koruma ve geliştirme sahaları ile üretme istasyonları, orman rejimine giren yerlerde Bakanlıkça, diğer yerlerde Cumhurbaşkanınca tefrik edilir. Bu sahaların ayrılması ve yönetimine ilişkin esas ve usuller Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.[(1)]. ((1)2/7/2018 tarihli ve 698 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 55 inci maddesiyle bu fıkrada yer alan "Bakanlar Kurulunca" ibaresi "Cumhurbaşkanınca" şeklinde değiştirilmiştir.)" denilmek sureti ile, yaban hayvanı türleri içinde yer alan ve Bakanlıkça belirlenen av hayvanlarından, korunması gerekenlerin Merkez Av Komisyonunca, av hayvanlarının dışında kalan yaban hayvanları ile diğer türlerin ise gerektiğinde ilgili kuruluşların uygun görüşleri alınarak Bakanlıkça koruma altına alınacağı belirtildikten sonra bu hayvanların ne şekilde korunacağına ilişkin düzenlemelere yer verilmiştir.

Aynı Kanunun 'Av Sezonu' başlıklı 5. maddesinde; " Sürüngen, kuş ve memeli av hayvanlarının sınıf ve türlerine göre eş tutma, üreme, yavru büyütme, erginleşme gibi yaşam evrelerini dikkate alarak avlanma sürelerinin başlama ve bitiş tarihleri ile populasyon durumuna göre avlanma günleri ve av miktarlarını tespit etmeye, Devlet avlakları ve genel avlaklarda bazı türlerin avını ve bazı avlaklarda avlanmayı belli bir süre yasaklamaya; il av komisyonlarının görüş ve önerileri doğrultusunda Merkez Av Komisyonu, özel avlaklar ile örnek avlaklarda ise Bakanlık yetkilidir. Nesli tehlike altında olan, nadir, hassas ve benzeri statülerde yer alan türler ile endemik ve göçmen türlerin korunması amacıyla gerekli koruma tedbirlerini almaya, bu türler için bu Kanunda adı geçen koruma alanlarını oluşturmaya ve bu alanları ekolojik ihtiyaçlarına göre yönetmeye, doğal türlerin azalması veya nesillerinin tehlike altına girmesi durumunda yeniden yerleştirme çalışmalarının ekolojik prensiplere göre yapılmasını sağlamaya, av yasağına ilişkin esas ve usulleri tespit etmeye, avcılığın denetlenmesi ve izlenmesi çalışmalarını yapmaya ve uygulamada gerekli tedbirleri almaya Bakanlık yetkilidir.

Merkez Av Komisyonunca tespit edilen av miktarları ve avlanma süreleri dışında avlanılamaz.

Av ve yaban hayatının korunması, geliştirilmesi ve sürdürülebilir yönetiminde; kamuoyu desteğinin sağlanması için toplumun bilgilendirilmesi, bilinçlendirilmesi ile avcıların ve toplumun eğitilmesi amacıyla; Türkiye sınırları içinde yayın yapan ulusal, bölgesel, yerel radyo ve televizyonlar; av sezonunun başlamasından onbeş gün önce ve sona ermesinden itibaren de onbeş gün süreyle eğitici, uyarıcı ve tanıtıcı yayın yapmak zorundadırlar. Bu yayın ve tanıtım faaliyetleri her kuruluşun ana haber bültenlerinden sonraki kuşakta ve ücretsiz olarak yayınlanır. Bu programların süresi yılda toplam üç saatten az olamaz. Bu hizmetlerin yürütülmesinde kurum ve kuruluşlar Bakanlık ile işbirliği yaparlar." şeklindeki düzenleme ile av hayvanlarının sınıf ve türlerine göre eş tutma, üreme, yavru büyütme, erginleşme gibi yaşam evrelerini dikkate alarak avlanma sürelerinin başlama ve bitiş tarihleri ile popülasyon durumuna göre avlanma günleri ve av miktarlarını tespit etme, Devlet avlakları ve genel avlaklarda bazı türlerin avını ve bazı avlaklarda avlanmayı belli bir süre yasaklama görevinin Merkez Av Komisyonu'na, özel avlaklar ile örnek avlaklarda ise bu yetkilerin Bakanlığa ait olduğu belirtilmiş, Merkez Av Komisyonunca tespit edilen av miktarları ve avlanma süreleri dışında avlanılamayacağı hukuki güvence altına alınmıştır.

Kanunun "Avlanma esas ve usulleri" başlıklı 6.maddesinde; " Avlanma, avcılık belgesi ve avlanma izni almak

şartıyla, yasalarla izin verilen silâh, araç ve eğitilmiş hayvanlarla, avlanma plânlarına veya Merkez Av Komisyonu kararlarına göre yapılır.(…)" hükmü; "İzne tâbi, yasak ve serbest av sahaları" başlıklı 12.maddesinde; "Özel avlaklarda avlanmak avlak sahibinin, Devlet avlakları, genel avlaklar ve örnek avlaklarda avlanmak Bakanlığın iznine bağlıdır. Sahipli arazilerde avlanmayla ilgili esaslar Bakanlıkça tespit edilir.

Özel kanunlarla veya Merkez Av Komisyonunca avlanmanın yasak edildiği yerlerde ve 2 nci maddenin 11, 12 ve 13 üncü bentlerinde tanımlanan saha ve istasyonlarda avlanılamaz. Buralarda, ancak av ve yaban hayvanlarının çoğaldığı ve zararlı olduğu hâllerde avlanmaya Bakanlıkça izin verilebilir. 2 nci maddenin 12 nci bendinde tanımlanan sahalarda ise özel avlanma plânlarına göre Bakanlıkça verilecek izinle avlanılabilir.(..)" hükmü yer almıştır.

Aynı Kanunun 'Avlanma İzni' başlıklı 14. Maddesinde; " Avcılık belgesi sahibi avcılar, avlanmak istedikleri av yılına ait avlanma izin ücretini Döner Sermaye İşletmesine yatırmak suretiyle avlanma izni almak zorundadırlar. Avlanma izin ücreti Bakanlıkça, hayvan gruplarına, avlanmanın il, bölge veya ülke genelinde yapılmasına göre farklı olarak tespit edilebilir. Avlanma izni bir av yılı içindir.

Avlaklarda, avcılık belgesi ve avlanma izni olmadan avlanılamaz.

(…)" denilmek sureti ile usulüne uygun avlanma için avcılık belgesi ve avlanma izninin alınması gerektiği belirterek buna ilişkin esaslar düzenlenmiştir.

Kanunun "İzinsiz veya yasak yerlerde avlanma" başlıklı 23.maddesinde; "Avlaklarda izin almadan avlananlara ve Merkez Av Komisyonunca avlanmanın yasaklandığı avlaklarda avlananlara ikiyüz Türk Lirası, özel kanunlarla avlanmanın yasaklandığı sahalar ile 2 nci maddenin 11, 12 ve 13 üncü bentlerinde tanımlanan saha ve istasyonlarda avlananlara, üçyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir." şeklindeki düzenleme ile avlanma esaslarına uymama halinde, ilgilisi hakkında uygulanacak idari para cezasına yer verilmiştir.

Aynı Kanunun "Avdan men etme ve mülkiyetin kamuya geçirilmesi' başlıklı 28. maddesinin 5. fikrasında ise; "(Değişik: 23/1/2008 – 5728/513 md.)(…)Bu madde hükümlerine göre mülkiyetin kamuya geçirilmesi kararı verilmiş olsa bile, yasak avlanma ile yaban hayatında ve ekosistemde meydana gelen tahribat ve eksilme nedeniyle hükmolunacak tazminat av hayvanı türlerine göre Bakanlıkça tespit edilen değerler üzerinden hesaplanır. Hükmolunan tazminat, Döner Sermaye İşletmesine gelir kaydedilir." denilmek sureti ile, 4915 sayılı Kanunda belirtilen esaslara uygun şekilde avlanmayan kişilerin, doğal yaşama verdikleri zarar nedeni ile idari para cezası haricinde tazminat ödemeleri gerekeceği, söz konusu tazminat miktarının av türüne göre Bakanlıkça tespit edilecek değerler üzerinden hesaplanacağı belirtilmiştir.

Dava dosyasının incelenmesinden, Orman ve Su İşleri Bakanlığı 2.Bölge Müdürlüğü- Balıkesir Şube Müdürlüğünün 30.1.2017 gün ve 2017/885 sayılı İdari Yaptırım Kararı Tutanağı ile, Alaçam Devlet Avlağında 4.11.2016 günü, M.Y., A.A., H.H. ve davacı M.R.T.'nun, avlanma için kota almadan toplamda 14 adet çulluk avladıklarının tespit edildiğinden bahisle, 4915 sayılı Kara Avcılığı Kanunu'nun 12. maddesinin ihlal edildiği belirtilerek, 4915 sayılı Kanun'un 23. maddesi uyarınca davacı adına 350,00 TL idari para cezası kesildiği; aynı kurum tarafından düzenlenen 30.1.2017 tarihli Tazminat Raporu ile de; 30.1.2017 tarih ve 2017/883, 2017/886, 2017/887, 2017/885 sayılı İdari Yaptırım Kararı Tutanağı gereğince idare zararının (hayvan başına 400 TLx14 adet) 5.600,00 TL olarak belirlendiği ve kabahatlilerden tazmin edilmesi gerektiğinin belirtildiği; aynı Kurumun 1.2.2017 gün ve 96666750-858-27660 sayılı yazısı ile de tazminatın 30 gün içinde ödenmesi gerektiğinin davacıya bildirildiği; davacı tarafından, 4915 sayılı Kara Avcılığı Kanununa muhalefet teşkil eden eylemi sebebiyle 01/02/2017 tarih, 27660 sayılı işlemle hakkında tesis edilen 5.600,00-TL tutarındaki av tazminatı işleminin iptaline karar verilmesi istemiyle (aynı işlem kapsamında 4915 sayılı Kanun'un 23. maddesi uyarınca adına kesilen 350,00 TL idari para cezasının kaldırılması istemi haricinde) dava açıldığı anlaşılmıştır.

Yukarıda incelenen yasal mevzuat ve dosya kapsamında incelenen bilgi ve belgeler birlikte ele alındığında, bu davaya konu edilen davalı idare kararının, idari para cezası niteliğinde olmadığı, kişiler tarafından, avlanma faaliyeti kapsamında hukuka aykırı davranılması nedeni ile ortaya çıkan doğal zararın giderilmesi niteliğinde bir tazminat olduğu, bu itibarla dava konusu olayda 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'na ilişkin hükümlerinin uygulanmasının mümkün olmadığı, işlemin, idarenin tek taraflı kamu yararı amacı ile kamu gücüne dayalı olarak tesis ettiği idari işlem niteliğinde kabul edilmesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

2577 sayılı Kanun'un 2. Maddesinin 1. fikrasında idari dava türleri sayılmış ve maddenin a bendinde; "(İptal: Ana.Mah.nin 21/9/1995 tarih ve E:1995/27, K:1995/47 sayılı kararı ile; Yeniden Düzenleme: 8/6/2000 - 4577/5 md.) İdarî işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlâl edilenler tarafından açılan iptal davaları" denilmek sureti ile idari işlemler nedeni ile açılacak iptal davalarının idari dava türleri içinde yer aldığı ortaya konulmuştur

Bu itibarla, davalı idarenin kamu yararı amacı ile tek taraflı ve kamu gücüne dayalı olarak tesis ettiği dava konusu işlemin iptali istemi ile açılan davanın 2577 sayılı Kanun'un 2/1-a maddesi kapsamında idari yargı yerinde görülmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle davanın görüm ve çözümü idari yargı yerinin görevine girdiğinden Balıkesir 1.İdare Mahkemesinin 6.3.2019 gün ve E:2018/952 sayılı başvurusunun reddi gerekmiştir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Balıkesir 1.İdare Mahkemesinin 6.3.2019 gün ve E:2018/952 sayılı BAŞVURUSUNUN REDDİNE, 25.11.2019 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Hicabi	Şükrü	Mehmet	Birol

DURSUN	BOZER	AKSU	SONER
	Üye Aydemir TUNÇ	Üye Nurdane TOPUZ	Üye Ahmet ARSLAN